

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף צד.

מי שהיה נשוי ד' נשים, כל מי שגובה צריכה להשבע לזו שאחריה, במה נחלקו ת"ק וכן ננס?

לבן ננס - גם הרביעית נפרעת בשבועה	לתנא קמא - הרביעית נפרעת בלא שבועה		
בע"ח מאוחר שגבה - אין חוזרים וגובים ממנו	בע"ח מאוחר שגבה - חוזרים וגובים ממנו ²	שמואל	נמצאת ¹ שדה אחת שאינה שלו
חיישין שמא תכסיף ³	לא חיישין שמא תכסיף	רוב נחמן	
צריך להשבע גם ליתומים גדולים	צריך להשבע רק ליתומים קטנים	לאביי	

שני אחים או שותפים שהיה להם דין עם א', וא' מהם הלך לדון ונתחייב, האם הב' יכול לערער?

כשלא היה השני בעיר	כשהיה השני בעיר		
אין יכול לערער - דהשני הלך בשליחותו	יכול לערער ⁴	לרב הונא ורב נחמן	
לא יכול לערער - דהיה לו לבוא		לדחיית הגמ'	

כתובות דף צד:

שתי שטרות היוצאים ביום אחד, למי נותנים?

אליבא דר' אלעזר - דעדי מסירה כרת	אליבא דר' מאיר - דעדי חתימה כרת ⁵		
יחלוקו	יחלוקו	לרב	
שודא דדייני ⁷	יחלוקו	לשמואל ⁶	

¹ רש"י מפרש שנודע כבר שהיא שדה גזולה. ותוס' (בד"ה שנמצאת) מקשים על זה, ומפרשים בשם רבינו חננאל, דפליגי אפי' בלא נמצאת אלא רק יש חשש שמא תמצא.

² ולכך טוענת לה הרביעית כשימצא שדה אחת ממה שגביתן שהיתה גזולה ביד הבעל שלנו, הרי אתם תחזרו ותוציאו אותה ממני, כי ימצא למפרע שגביתני לפני אחת שקדמה לי.

³ ולכן משביעים אותה כדי שתרגיש שמגבים לה את השדה, דאם תגבה בלא שבועה תאמר דמזה שלא השביעו אותי ש"מ שעתידים ליטול ממני מה שגביתני, ולא תשביח את השדה אלא כל הזמן מה שגודל תאכל ולא תזבל את השדה.

⁴ דדוקא בדין משנתנו שכיון שנשבעה לאחת מהן - שבועה לאחת שבועה למאה, משא"כ לענין דין, דיכול לומר אילו הייתי שם הייתי טוען טוב יותר ומצליח.

⁵ מבואר בגמ' דלשיטת ר' מאיר אין מקום לשודא, דאפי' אם יתברר מה היה רצון הנותן, מ"מ השטר הוא הקובע, וכיון שאין בשטר בירור לאחד יותר מן השני - יחלוקו.

⁶ מבואר בגמ' שכל דברי שמואל הם אליבא דר' אלעזר - דעדי מסירה כרת. ועוד מבואר בגמ' שגם אליבא דר' אלעזר יש מחלוקת תנאים בדעתו, דתניא וחכמים אומרים יחלוקו (גבי הולך מנה לפלוני והלך וביקשו ולא מצאו - שמת המקבל וכו'), וכאן אמרו (בבבלי) מה שירצה שליח יעשה. והיינו שגם אליבא דר' אלעזר יש מ"ד דס"ל שחלוקה עדיפא משודא.

⁷ לרש"י פירושו שיכריעו הדיינים לפי שיקול דעתם למי היה רוצה הנותן לתת יותר. ולר"ת הכוונה שלמי שירצו הדיינים לתת יתנו.